

Amerika hosszú és véres vergődése

2024 január 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Valójában nem több, csupán egyetlen szabály van: a pofa be!

„Nem hagyhatjuk, hogy Oroszország győzzön, hiszen Európa és Oroszország összes szomszédjának biztonsága megkérdőjeleződik. Ha Oroszország győz, megne a nemzetközi rend kialakult szabályai be nem tartásának kockázata” – aggodalmaskodott Emmanuel Macron francia elnök a minap. Hiába a krokodilkönnyek, ez aligha aggodás, mintsem közönséges ríogatás. Macron is nyilván tisztában van vele, az orosz medve nem óhajt a NATO-val hadba lépni, csupán eltakarítja történelmi földjeit az amerikai ukrán bábkormányát, kiseprőzi onnan a BlackRockot és tettestársait, akik bagóért fölvasárolták az országot.

Tán a francia elnök is kapiszgálja: Oroszország azokra jelent veszélyt, akik évekig nehéztűzérséggel lőtték az orosz kisebbséget.

De hát az ilyenek – a saját állampolgáraikat lövetők, no meg a törvényes kormányt puccsal elkergetők, a nemzetiségek anyanyelvhasználatát korlátozók, az ellenzéki pártokat, tévéket betiltók – ellen egy úgymond „szabályokon alapuló világrendben” elvileg mindenkinek egy emberként kellene föllépnie.

Ukrajna esetében mégis azt látjuk, hogy a 2014 és 2022 közötti ordas bönöket éppen azok egyetértésével, támogatásával – sőt, attól tartok: terveit szerint – követték el, akik úton-útfélen szabályokról meg világrendről papolnak.

Gátlástalanságuk és cinizmusuk oly mértékű, hogy utóbb szenvtelenül be is ismerték (Angela Merkel szájával): átverés volt a két minszki megállapodás, csupán időhúzás gyanánt kötötték azokat Vlagyimir Putyinnal, hogy annak leple alatt szügyig fölfegyverezzék Zelenszkijeket, s fölkészítsék őket a készakarva kiprovokált, utolsó ukránig vívandó kamikazeháborúra. Hiszen csak szlávok, kelet-európaiak hullanak, őket meg fölláldozhatók, ahogy idős Soros fogalmazott, az egész háborúsdí pedig remek befektetés, tudatta több másik amerikai háborús héja.

(Róluk szól a Warpigs című örökbecsű nóta.) Ezért torpedózták meg 2022 tavaszán az angolok és az amerikaiak a békekötést: dugába dőlt volna a nagy üzletük.

Szabályokon alapuló nemzetközi rend, sóhajtja Macron. Hát igen. Mint például Líbiában, ugye? Ahol a franciák vezérletével szétbombáztak egy szuverén országot, meggyilkolták annak nem elég kezes vezetőjét, elszabadították a poklot egy azóta is tartó polgárháború formájában. Egyúttal megnyitották a zsilipeket az afrikai népvándorló áradat előtt. Tán épp ez volt a fő cél. A mesterterv. Ha valóban létezne olyan, hogy szabályokon alapuló nemzetközi rend, akkor a Líbiát szétbombázó latorállamok máig kukoricán térdepelnének, gazdasági embargót nyögnének, kizárva a SWIFT-ből, sporteseményekről, külföldi vagyonukat pedig befagyasztották, illetve Líbia újjáépítésére fordították volna. Ám, mint tudjuk, ilyesmi nem történt. Így már csak emiatt is kételkednünk kell benne, hogy holmi jótékony szabályok irányítanak a világrendet, miként azt Macron elnök sugallja.

Ugyan hol tartózkodtak ezek a bizonyos szabályok, merre kószált ez az állítólagos nemzetközi rend, amikor Koszovót a NATO – ENSZ-jóváhagyás nélkül – kibombázta Szerbiából (Jugoszláviából)? Hol volt akkor a szuverenitás, a területi integritás? Népszavazásra sem volt szükség, hogy meghúzzák az új határokat. Amerika úgy akarta – úgy is lett, punctum.

Ahogy Trianonnál sem engedtek (egy kivétellel) népszavazást a győztesek, különben dugába dőlt volna gonosz tervük, Magyarország maradt volna a történelmi hazánk legalább kétharmad része, ha nem több. A Nyugatnak viszont mesterséges, neki lekötözött pufferállamokra volt szüksége és arra, hogy az „Oszd meg és uralkodj!” jegyében Közép-Európában elhintse az örök viszály magvait. Sikert.

Tán keveseket lep meg: a világpolitikát az önző érdek, a nyers erő, az erőszak, a pofátlanság mozgatja. Az viszont folyton ámulatba ejt, hogy némelyek mindezt, sőt még a népiártást is képesek „szabályokon alapuló világrendnek” becézni. Hogy akadnak ma is nem kevesen, akik ártatlan képpel magyarazzák, mennyire helyénvaló volt meggyilkolni sok millió vietnámi, koreai, iraki, afgán, szír honpolgárt, mert hát az Amerikai Egyesült Államok ezzel is a demokráciáért, a szabadságért, az emberi jogokért küzdött. S bár nyolcszáz vagy hány katonai bázisa van világszerte, és annyit költ a hadseregére, mint a világ többi állama együttesen, mégis folyton másokra mutogat, hogy veszélyeztetik a világ békét. Aztán valahogy folyton megelőző háborúkat kénytelen indítani, puccsokat szervezni, polgárháborúkat kirobbantani, szövetségese gázvezetékét fölrobbantani, persze szigorúan önvédelemből. Aha.

Valójában a Föld Urának nem magát, nem a területét kell védenie, hisz soha senki nem fenyegette. Hanem világuralmát. Azt a repülőgép-hordozóival kivívott eljogát, hogy úgy fölözze le a világ javait, ahogyan neki tetszik. Ám ennek mostanában vége szakadt. Világuralma megingott, összeomlóban van. Már csak az a kérdés, helyi háborúkkal vagy nagy világgéggel próbálja kielégíteni az elkerülhetetlen végzetét.

Itteni csápjaik, a brüsszelita sóhivatalnokok is éppen annyira szeretve tisztelik a szabályokon alapuló világrendet, mint gazdáik. Saját törvényeikre a sztratoszféra magasából tesznek. Ha kell, úgy fogadják el Sargentini vádiratát és indítják meg Magyarország ellen a hetes cikkelyes eljárást, hogy saját eljárási szabályzatukat megsértve a tartózkodásokat nem tekintik szavazatoknak. Aztán nyilvánvalóan tagállami hatáskörökbe trappolnak bele.

Az oktatás vagy éppen a migráció kezelése a tagállamok belügye, az azokba való belekotnyeleskedésre semmilyen társulási szerződés, uniós alapító okirat nem adott Brüsszelnek fölhatalmazást. Mégis zsarolnak, a szavazati és vétőjogunk elvételével fenyegetnek, visszatartják a nekünk járó pénzeket.

Előbb valamiféle „európai értékek” megsértéséről hadováltak, aztán végül Ursula von der Leyen bizottsági elnökön keresztül kibökték: addig nem adják oda a pénzünket, míg nem engedjük be hazánkba az illegális migránsokat, nem vesszük át Nyugatról az általuk behívott, de nekik nem kell? emberfelesleget, s nem hagyjuk az óvodákban hittéríteni a szivárványos cukrosbácsikat és -néniket. Hiába van igazunk, hiába támasztja alá érveinket minden szabály, törvény, elírás, falra hányt borsó.

A nyugat-európai országok helytartói dettó, mint a brüsszeliek. Németországban a második legnépszerűbb párt, az AfD betiltásán törpölnek. Franciaországban Macron elnöki rendelettel emelte meg a nyugdíjkorhatárt, büszkén homoszexuális miniszterelnöke pedig az ágyasát nevezte ki külügyminiszternek. Hollandiában eltörölték a véleménynyilvánító népszavazást, miután a nép kétszer szembeszegült az „elittel”. És így tovább. A szabályokon alapuló világrend is éppen olyan, mint a történelem megelőző uralmi rendjei: az ököljog az irányadó.

Valójában nem több, csupán egyetlen szabály van: a pofa be!

Ami viszont más, mint korábban, az az álca. Elvárják, hogy érezd magad megtisztelve, hogy elviszik neked a szabadságot, a demokráciát, a humanizmust, még ha napalm formájában is. Ám a bukásuk elkerülhetetlen. Végverődésük hosszú lesz és véres.

Borítókép: Emmanuel Macron francia elnök (Fotó: Ludovic Marin)

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

